

สารบัญ

บทนำ “ทุกคนจำเป็นต้องมีแผนร้าย”	9
1. ยินดีต้อนรับสู่ความกระหายของคุณ	17
2. การซื้อขายความเชื่อมีตลาดที่กว้างใหญ่ไม่สิ้นสุด	20
3. สร้างแบรนด์ลึกระดับโลก	26
4. ทำทุกอย่างให้เป็นเรื่องง่าย	31
5. เข้าร่วมเป็นสมาชิกของชนชั้นทำงานหนัก	35
6. สร้างสินค้าคุณภาพระดับโลก	40
7. สร้างงานศิลปะทุกวัน	47
8. เติมเต็มเรื่องราว	51
9. จดจำไว้ว่าตัวจริงของคุณคือใคร	57
10. คิดเสียว่ามันคือการผจญภัย ซึ่งเป็นการผจญภัย ที่มีค่าพอจะบอกเล่าต่อคนอื่น	60

11. ความสำเร็จยิ่งยากกว่าความล้มเหลว	64
12. นอนกลางดินกินกลางทราย	68
13. สร้าง “สังคม”	72
14. ปล่อยก้อ้นหิมะ	76
15. อย่าพูดจาภาษาโดโนเสาร์	80
16. ตามหา “จังหวะสำคัญ” ของคุณเอง	83
17. เห็นข้อดีของการทำไร่ทำสวน	90
18. เต่าแห่งการสร้างภาวะขาดตลาด	94
19. อย่าทำตัวเป็นพวก “ที่นั่งตรงกลาง”	97
20. สื่อระดับโลกที่ทั้งง่ายและถูก : ความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ มาถึงแล้ว และจะปกคลุมอยู่อย่างถาวร	102
21. “ยี่สิบคน” : วิธีควบคุมการสนทนาด้วยการปรับปรุง การสนทนาให้ดีขึ้น	106
22. “ชีวิตที่สร้างสรรค” ไม่ใช่หนึ่งในทางเลือกของ การใช้ชีวิตอีกแล้ว แต่ตอนนี้มันเป็นทางเลือกเดียวของเรา	110
23. สิ่งที่อยู่ประกอบการควรเรียนรู้จากศิลปิน และศิลปินควรเรียนรู้จากผู้ประกอบการ	112

24. ไม่หรรอกครับคุณจะมีทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้หรอก	115
25. ถ้าเจ้านายของคุณไม่ยอมให้คุณร่างแผนร้ายในระหว่าง เวลางานล่ะก็ ลากออกเสียเถอะครับ	119
26. ทำให้คนอื่นเกลียดคุณ	123
27. ขโมยเวลาให้ได้ทุกวัน	128
28. กอดดินเพราะ “ล้มไม่ได้”	130
29. ฐานลูกค้าที่ดีคือแผนการตลาดที่ยอดเยียมที่สุด	133
30. ความต่อเนื่องคือหัวใจสำคัญ	137
31. สร้างทุนทางการสื่อสาร	139
32. ช่างดี! คุณยังไม่ตาย	142
33. “ถึงเวลาแล้ว”	148
34. “ปาดครีมออกจากหน้าเค้กแล้วทิ้งส่วนที่เหลือ”	152
35. “ใช้ชีวิตอยู่ในตลาดของคุณ ไม่ใช่ในตารางการเงินของคุณ”	155
36. อย่างกังวลถ้าคุณไม่ได้รู้ทุกสิ่งทุกอย่างก่อนเริ่มลงมือ	159
37. ตายเพราะสมบัติ	168
38. ทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นจากการให้	172

39. คอยกระตุ้นคนอื่น	176
40. มนุษย์ก็ยังเป็นมนุษย์	179
41. แผนร้ายไม่ใช่สินค้า แผนร้ายคือของขวัญ	181
42. แผนร้ายของคุณเริ่มต้นที่นี่	185
ประวัติผู้เขียน	189

บทนำ

“ทุกคนจำเป็นต้องมีแผนร้าย”

ทุกคนจำเป็นต้องมีแผนร้ายในหัว ทุกคนต้องการความคิดบ้าสุดโต่งซึ่งจะทำให้เราเริ่มลงมือทำสิ่งที่เรารัก และทำสิ่งที่มีความหมาย ทุกคนต้องการแผนร้ายที่จะช่วยให้เราหลุดออกจากกรอบชีวิตแบบเดิม ๆ เผ่นให้ไกลจากเจ้านายสุดห่วย ไปให้พ้นจากงานไร้อนาคตที่เราแสนจะเกลียด เพราะชีวิตคนเรามันสั้นนิดเดียว

ทุกคนที่สำเร็จ ทุกคนที่หนีออกจากดินแดนแห่งคอกทำงานได้แล้ว เริ่มลงมือทำสิ่งที่น่าสนใจและมีความหมาย ล้วนเริ่มต้นมาจากแผนร้ายในหัวก่อนทั้งนั้น และแน่นอนครับ คนรอบตัวของพวกเขาไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ญาติ หรือเพื่อนร่วมงาน ต่างก็คิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว

ต้องขอบคุณอินเทอร์เน็ตที่ทำให้การวางแผนร้ายง่ายเสียยิ่งกว่าง่าย แผนที่จะสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำจากการทำสิ่งที่คุณรักและมีคุณค่ามันง่ายครับ ผมตั้งใจไว้ว่า เมื่อคุณอ่านหนังสือเล่มนี้จบ คุณจะเห็นด้วยกับผมทุกประการ และที่สำคัญไปกว่านั้น คุณจะต้องรู้สึกกระตือรือร้นมากพอที่จะเริ่มลงมือวางแผนด้วยตัวคุณเอง ถ้าคุณยังไม่ได้เริ่มนะครับ

“งานกับความรักควรจะเป็นสิ่งเดียวกัน”

ซิกมันด์ ฟรอยด์ เคยกล่าวไว้ว่า คนเราจะมีความสุขได้ต้องประกอบด้วยสองสิ่ง สิ่งแรกคือความสามารถในการทำงาน และสิ่งที่สองคือความสามารถที่จะรัก

แผนร้ายของเราก็คือพยายามทำทั้งสองอย่างให้ได้พร้อม ๆ กัน

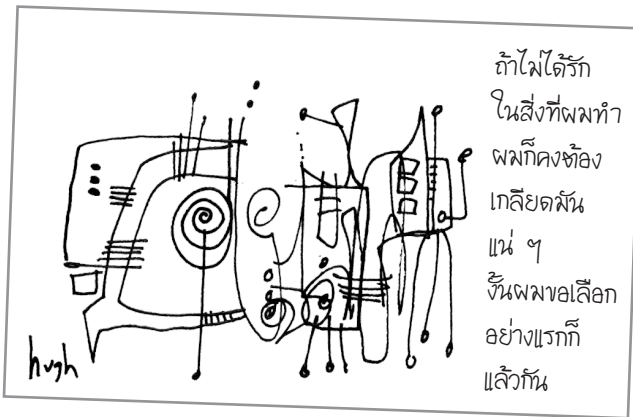
ตอนที่ผมเริ่มลงมือเขียนหนังสือเล่มนี้ ผมทำบล็อก gapingvoid.com มาเกือบสิบปีแล้ว ผมทำอะไรกับบล็อกนี้เอาไว้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นพิมพ์หนังสือการ์ตูน ขายไวน์ ขายซูท วิจัยรณีไมโครซอฟท์ วิจัยรณีเดลล์ ขายภาพวาด “สร้างแบรนด์ให้ตัวเอง” พล่ามเรื่องการตลาดและสื่อยุคใหม่อย่างไม่รู้จักจบจักสิ้น และอื่น ๆ อีกมากมาย

แต่เมื่อมองย้อนกลับไป ผมก็พบว่าทุกอย่างที่ผมทำมีจุดประสงค์ร่วมกันอยู่ นั่นก็คือ เพื่อผนวกการทำงานเข้ากับความรัก ผมเขียนถึง

สิ่งที่ผมสนใจมากที่สุดและสำคัญกับผมมากที่สุด จากนั้นก็พยายาม
ทำให้มันกลายเป็นอาชีพของผมให้ได้

ผมสังเกตเห็นว่าในช่วงสองปีหลังนี้ ผู้คนที่สร้างแรงบันดาลใจให้
ผมมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ นักเขียน หรือศิลปิน ล้วน
แต่กำลังพยายามทำในสิ่งเดียวกัน นั่นคือ สร้างรายได้จากงานที่พวกเขา
เขารัก และพวกเขาต่างก็พบวิธีที่ทำให้มันเป็นจริงได้ทุกคนเลยทีเดียว

คุณเป็นคนหนึ่งที่สามารถผนวกรวมงานกับความรักร่วมเข้าด้วยกันใช่
หรือเปล่า ถ้าไม่ใช่ คุณไม่คิดจะลองทำให้ได้ดูหน่อยหรือ นอกจาก
เพื่อนฝูงและญาติพี่น้องแล้ว จะมีอะไรสำคัญไปกว่านี้อีกล่ะครับ

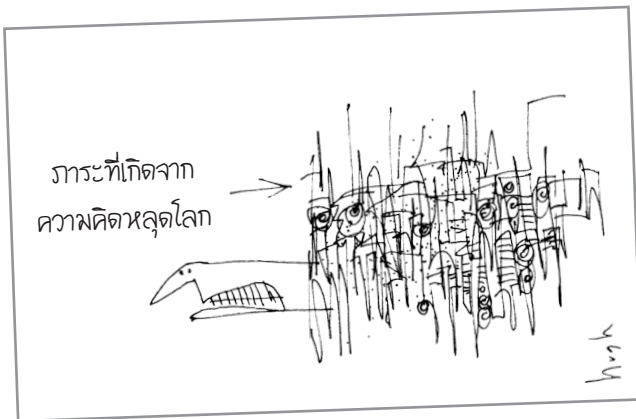

ครองโลก

เราทุกคนต่างอาศัยอยู่ในโลกใบเล็กของตัวเอง โลกทั้งใบมันใหญ่โตกว้างขวางเกินกว่าเราจะรับไหว ดังนั้น มนุษย์ทุกคนจึงต้องมองหาโลกใบจิ๋วที่เป็นของเราเอง ไม่ว่าจะเป็ตลาดหุ้นที่วอลล์สตรีท ร้านขายกาแฟเก๋เก๋ในชิคาโก บ้านไร่ในแถบตะวันตกของเท็กซัส หรือบริษัทเอเยนซีโฆษณาในซานฟรานซิสโก เราทุกคนค้นหาโลกที่เหมาะสมกับตัวเอง (หรือบางทีมันก็เป็นฝ่ายเข้ามาหาเรา) แล้วเราก็ลงหลักปักฐานกันที่นั่น

โลกเหล่านี้คือโลกที่เราอยากจะครอบครอง เราต่างก็รู้ดีว่ามันอยู่ที่ไหนและมันคืออะไร...

คุณคงไม่ได้คิดจะ “เป็นเจ้าของ” โลกที่คุณอยู่จริง ๆ หรอกนะครับ คนส่วนใหญ่คงแค่ต้องการอยู่ในโลกนั้นให้ได้เป็นอย่างดีมากกว่า คุณชอบมัน และมันก็ชอบคุณด้วย ทุกอย่างไปได้สวย ทุกอย่างลงตัว และเมื่อแผนร้ายของคุณเริ่มเดินหน้าเต็มที่ คุณก็จะรู้สึกลอย ๆ นั่นจริง ๆ

จุดเริ่มต้นของแผนร้าย

ช่วงสองสามปีแรกของศตวรรษใหม่นี้เป็นช่วงที่ชีวิตผมตกต่ำมาก งานสายโฆษณาของผมถึงจุดจบในช่วงที่ธุรกิจดอทคอมกำลังดำรงพอดีแล้วผมก็ตกงาน ถึงแตก ใช้ชีวิตแบบตกยาก ต้องตะเกียกตะกายหางานฟรีแลนซ์ทำ ซึ่งก็ไม่พัวงานประเภทเขียนก็อปปี้ให้โบรชัวร์ต่าง ๆ และแล้ว 9/11 ก็ตามมา ทุกอย่างร่วงกราวจมดินด้วยความกลัวและความวุ่นวายหายน่ะ แล้วอะไร ๆ ก็ยิ่งแย่ไปกว่าเดิมเสียอีก มันไม่สนุกเอาเสียเลยจริง ๆ

ก่อนจะถึงจุดนั้น ชีวิตของผมก็มีแต่ “วิ่งไล่ตามงาน” มาตลอด ไม่ว่าจะเป็งานประจำเต็มเวลาหรือแ่่งานฟรีแลนซ์ทำสามวันจบ ผมไล่ล่างานอยู่อย่างนี้กว่าสิบปีเพื่อแสวงหาพื้นที่เล็ก ๆ ที่ผมจะยืนได้อย่างมั่นคงในท้องทะเลอันบ้าคลั่งของธุรกิจโฆษณา แต่งานพวกนี้ไม่เคยยืนยาว ในที่สุดมันก็ต้องจบลงด้วยเหตุผลอะไรสักอย่าง บ้างก็เป็เพราะเศรษฐกิจตกต่ำ การปรับลดพนักงาน การลดขนาดบริษัท เพราะประสิทธิภาพห่วยแตกของตัวเอง หรือไม่ก็เป็เพราะความห่วยแตกของเจ้านาย ทว่าโดยมากแล้วก็เป็นเพราะจังหวะมันไม่ลงตัวนั้นแหละครับ

ไล่ตาม ไล่ตาม ไล่ตาม...ผมเป็อมันเต็มทน เป็จนสุดแสนจะกล้ากลืนได้อีกแล้ว ผมทำงานหัวหกกันขวิดมามากกว่าสิบปี แต่ไ้ความมั่นคงที่ตามหาก็ยังไม่มาให้เห็น ข้าผมยังแ่่งลงทุกวันอีกด้วย ผมเริ่มจะวิ่งถีบจักรแบบนี้ต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว

และแล้ว ในวันที่ชีวิตมีดมนที่สุด จู่ ๆ ผมก็บรรลุนทางสว่างขึ้นมาได้ ในคำคืนวันหนึ่งขณะนั่งอยู่ในฝับ ผมปรับทุกข์กับเพื่อนกึ่งเหล่าซึ่งเป็หน้าวงกรโฆษณาเช่นเดียวกับผม “ฉันไม่อยาก ‘วิ่งไล่ตาม’ อีกแล้ววะ”